

POLSKA

W SEJMIE RZECZYPOSPOLITEJ O POLAKACH ZAGRANICĄ

Corocznie w styczniu w Sejmie i Senacie Rzeczypospolitej mowa o Polakach zagranicą z okazji dyskusji nad budżetem Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Głosy posłów i senatorów, szkicujących położenie i potrzeby Polaków zagranicą i zastanawiających się nad sposobami obrony interesów polskich zagranicą, znajdują corocznie sześć laty echo w prasie i w całym narodzie.

Warto przyrzeć się, jak na przestrzeni ostatnich trzech lat parlament polski z Ministrem Spraw Zagranicznych dawali wyraz czujności i troski Narodu polskiego o 8-milionową rzeszę Polaków zagranicą.

Jednym wspólnym tętnem biją serca Narodu polskiego dla Rodaków zagranicą.

Rok 1936. Ze Śląska Zaolzańskie szły wieści niedobre, czasem wręcz niepokojące.

Raz po raz dowiadaliśmy się o nowych szykanach, stosowanych przez Czechów wobec ludności polskiej, zamejszkującej od wieków tę część ziemi piastowskiej.

Aresztowanie Polaków, pozbawianie ich pracy, wydalanie z granic Czechosłowacji, inscenizowanie procesów, gnębienie dzieci i ich rodziców za to tylko, że chcą pozostać Polakami, to drobna część me-

Prezydent Rzeczypospolitej Prof. Dr. Ignacy Mościcki przemawia przez radio do Polaków zagranicą.

*Myśli całej Polki są z Rodakami
pracującymi na obczyźnie.*

Mościcki

to, przy pomocy których Czesi dążą do wynarodowienia polskiej ludności za Olzą.

Lecz zaraz za tymi wieściami przyszły inne: Polacy w Czechom słowacji nadal nie ustępują ze swych odwiecznych praw narodowych, ślą protesty do rządu czeskiego w słowie i piśmie, przez swe organizacje i posłów, że walką o najdroższe im prawo pozostania Polakami.

Żywo zareagowała Rzeczpospolita na smutne te wieści ze Śląska Zaolzańskiego. Opinia publiczna w prasie i na setkach wieców wypowiedziała swe uczucia serdecznej solidarności z Polakami, zamieszkałymi w Czechosłowacji.

Rząd polski kilkakrotnie zwrócił uwagę rządu praskiego na niebezpieczeństwo, płynące z jego działań, na nieuniknione konsekwencje w formie reakcji zarówno polskiej opinii publicznej, jak i Rządu polskiego.

Fala uczucia solidarności narodowej potężniała i rosła. Przeląła się poza granice Rzeczypospolitej i sięgnęła wszędzie, gdzie mieszkają Polacy.

W Sejmie Rzeczypospolitej przemówił wtedy Minister Spraw Zagranicznych Polski.

Jako mąż stanu Rzeczypospolitej wskazał raz jeszcze, że o atmosferze, istniejącej między Polską a Czechosłowacją, decydować będzie

*Minister Spraw Zagranicznych Polski,
Józef Beck.*

przede wszystkim stan faktyczny, traktowanie Polaków w Czechosłowacji.

Jako Polak dał wyraz tej fali serdecznych uczuć polskich, która ze wszystkich zakątków świata doń dotarła. Podkreślił, jak słusznym i doniosłym jest, że cały Naród rea*

kuje żywo na wszystko, co dotyczy czy losu Polaków, znajdujących się poza granicami Rzeczypospolitej.

Przemówili Posłowie Sejmu Polskiego.

Dali wyraz swym uczuciom serdecznej łączności ze wszystkimi Polakami, gdziekolwiek los im każe przebywać. Żądali dla 8 milionów Polaków, mieszkających poza granicami Rzeczypospolitej, tych samych praw, które Polska z własnej i nieprzymuszonej woli daje na swym terytorium członkom narodowych mniejszości.

Przemówiła cała prasa polska w Rzeczypospolitej deklarując serdeczną solidarność z Ministrem Spraw Zagranicznych i Sejmem, jeśli chodzi o wyrażone przez nich uczucia łączności i jedności całego Narodu Polskiego.

I znów po całej Polsce rozlała się fala uczucia narodowej jedności. I znów, wielka i potężna przelała się poza granice Rzeczypospolitej. Jak za uderzeniem serca, nakształt krwi żywej — fala ta sięgnęła wszędzie tam, gdzie tylko są Polacy.

Ekspansja gospodarcza i kulturalna Polski przez Polaków zagranicą

Rok 1936. Duże zainteresowanie całej prasy i opinii publicznej wzbudziły dyskusje nad budżetem Ministerstwa Spraw Zagran. 11 stycznia 1936.

W przemówieniu swym Minister Beck poświęcił specjalną uwagę sprawom polskiej ekspansji gospodarczej, zwłaszcza przez Polaków zagranicą.

Pan Minister, przede wszystkim stwierdził, że do polskich placówek zagranicznych należy „obrona interesów obywateli polskich zagranicą i opieka nad nimi i to zarówno opieka kulturalno - społeczna, która rozciąga się na dziedzinę szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej, jak również opieka nad poczynaniami Wychodźstwa polskiego w zakresie gospodarczym...

„Kryzys, ogarniający dzisiaj cały świat, dotknął również skupieństwa polskie zagranicą, które żyją w swej przeważającej większości z pracy rąk własnych. Szerzące się bezrobocie i usuwanie robotników polskich z ich warsztatów pracy, jakie ostatnio miały znów miejsce

Minister Beck przemawia w Komisji sejmowej o Polakach zagranicą.

w niektórych państwach, wymaga ją wzmożonej aktywności mego re sortu. O ile chodzi o zapewnienie środków na tę rozległą akcję opie ki, to poza środkami, jakie Mini sterstwo dotychczas na ten cel lo żyło, wzrastające potrzeby Emigra cji polskiej w dziedzinie kultural nej będą niezawodnie zaspokajane bezpośrednim wysiłkiem społeczeń stwa, uzewnętrznianym w powoła nych w tym celu do życia przez sa mo społeczeństwo organizacjach kulturalno*społecznych“.

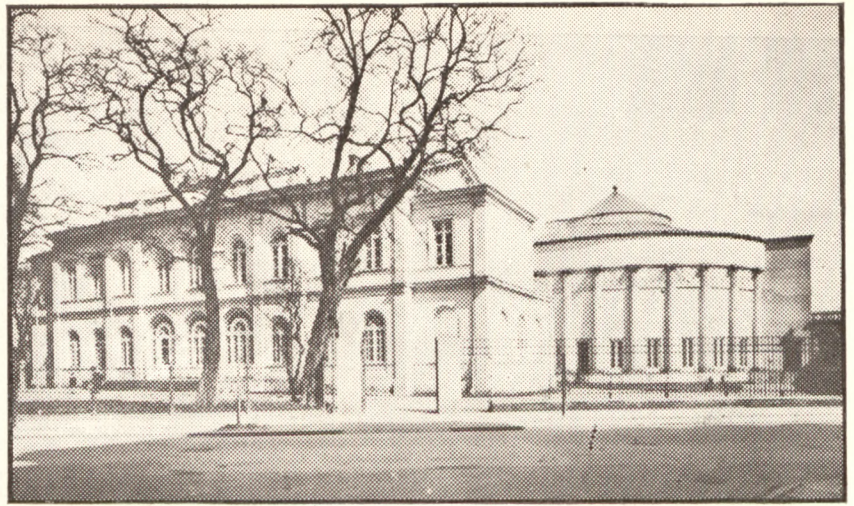
W dyskusji Posłowie przedsta wili dokładnie sytuację Polaków w poszczególnych państwach. W re zultacie referent sejmowy budżetu M.S.Z. stwierdził, że akcja konsoli dacyjna wśród Polonii zagranicznej stale się pogłębia.

„Obserwacja życia organizacyj nego Polonii Zagranicznej świad czy, że typ Polaka, który ongiś, emigrując jako bezpaństwowiec, cierpiał na kompleks niższości, na leży do przeszłości. Dziś Polak za granicą świadom jest przynależno ści do wielkiego Narodu i chlubić się może dziełem, dokonany przez rodaków w odrodzonej Ojczyźnie. W roku żałoby narodowej byliśmy świadkami wzruszających dowo dów solidarności narodowej. Koń cowy ustęp deklaracji ideowej uczestników konfederacji delega tów młodzieży polskiej z zagrani cy z dnia 10 lipca 1935 brzmi: „Da jąc zawsze i wszędzie wyraz poi skiej godności narodowej, młodzież polska zagranicą będzie pracowała w duchu ideowego dzie dzictwa Wielkiego Budowniczego Polski Józefa Piłsudskiego“.

„Z idei jedności duchowej i kul turalnej całego Narodu Polskiego płyną realne korzyści dla Państwa Polskiego, które można ująć w na stępujące punkty:

1) w dziedzinie propagandy i ekspansji kulturalnej — każdy Po lak na obczyźnie, znający współ czesną Polskę, to żywy propagator naszej kultury, znaczenia i misji Rzeczypospolitej;

2) w dziedzinie gospodarczej — może odegrać znaczną rolę nie tyl ko jako konsument towaru polskie*

Gmach Sejmu Rzeczypospolitej.

go, ale w imporcie i eksporcie poi skim w ogóle;

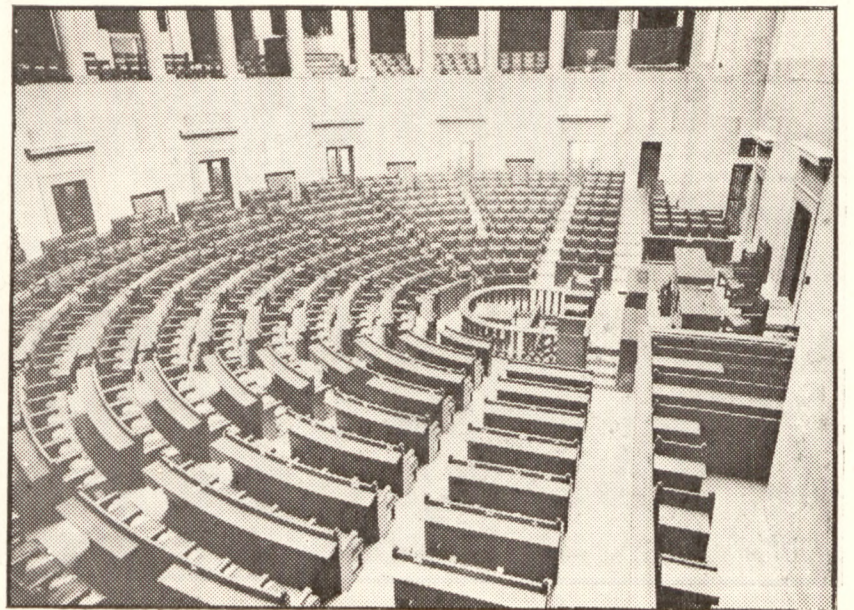
3) — w dziedzinie obrotów kapi tałów — jest pracowitą pszczołką, przekazującą swe zarobki do Pol ski. Banki polskie i kasy opieki, poza istniejącymi oddziałami zagra nica, obracającymi w stosunkach z krajem milionowymi sumami w for mie przekazów i książeczek oszczę dnościowych, mają wszelkie dane do rozbudowania swej sieci.

Wreszcie każdy Polak zagrani cą — to przekonywujący dowód żywotności i ekspansji naszego Na rodu, nie mogącego się zmieścić w granicach politycznych“.

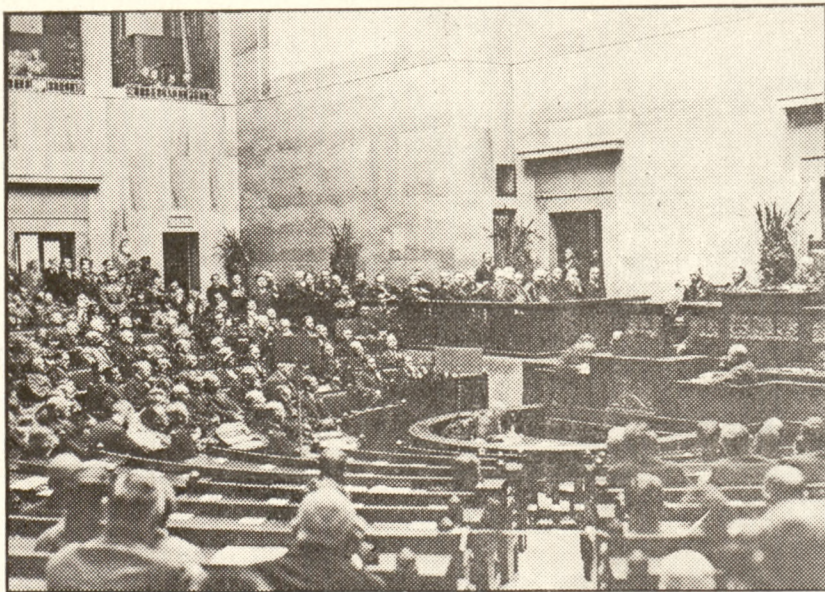
—o—

Duże zainteresowanie wywo łało przemówienie naczelnego re daktora dużego dziennika war szawskiego, posła Wojciecha Stpi czyńskiego. Powiedział m. in.:

„Gdy wypowiadamy słowo Na ród Polski, odzew płynie przez morza, oceany, z licznych stron łą du europejskiego, poprzez miedze graniczne i odzew ten, niestety, jest coraz bardziej łzawy. Nieledwie możnaby zaryzykować twierdzenie, że im jest bliższy, tym boleśniej szy. Apeluje on do poczucia naszej so lidarności narodowej i ten apel nie pozostaje bez echa. Jesteśmy swia domi, że echo to nie zawsze jest jeszcze bardzo skuteczne. Musi być zatym celem naszej ambicji naro*

Sala posiedzeń Sejmu R. P.

W gmachu Sejmu R. P. odbył się 1 i 11 Zjazd Polaków z Zagranicy, t. zw. „Sejm Polaków z Zagranicy”.

dowej i wspólnym zadaniem Państwa i Narodu, by ta skuteczność wzrastała.

„Naród jest jednością, i to poczucie musi być powszechne, zwłaszcza wśród tych, którym los oszczędził tułaczki emigracyjnej lub obcego władztwa.

„Niewątpliwie, gdy tylko wydobędziemy się z biedy gospodarczej, opieka nad rozproszoną częścią Narodu zostanie rozwinięta i scharmonizowana w łonie Rządu. Praca, która tak troskliwie została podjęta przez Departament i aparat konsularny M. S. Z., nabierze

koniecznego rozmachu. Będziemy nad nią czuwać”.

Sprawy Polonii Zagranicznej w Sejmie R. P. w r. 1937

Znowu rozpatrywanie budżetu Alin. Spraw Zagr. w styczniu 1937 dało okazję do szerokiego uwzględnienia najważniejszych zagadnień Polonii Zagranicznej na tle ogólnej polityki zagranicznej Polski.

Wagę tych zagadnień podkreślił we wstępnym przemówieniu p. Minister Spraw Zagranicznych Józef Beck. Obszernie rozwinięte zo*

Uczestnicy obrad, przedstawiciele 8 milionów Polaków z zagranicy.

stało w referacie sprawozdawcy budżetu M.S.Z., posła Walewskiego, w przemówieniach szeregu posłów oraz w końcowym przemówieniu p. Ministra.

Posł Walewski omówił zagadnienie emigracji, a charakteryzując poszczególne tereny Polonii Zagranicznej, oświadczył:

„Emigracja osadnicza polska do Ameryki Południowej jest otoczona szczególną opieką. Brak tam rąk do pracy, rolnik cieszy się opinią pioniera cywilizacji rolnej i można mieć nadzieję na wzmożenie naszej emigracji.

„Drugim działem pracy M.S.Z. na odcinku emigracyjnym jest

Na ulicach stolicy defilowały zwarte pochody Polaków z zagranicy, przybyłych na Sejm Polaków z Zagranicy.

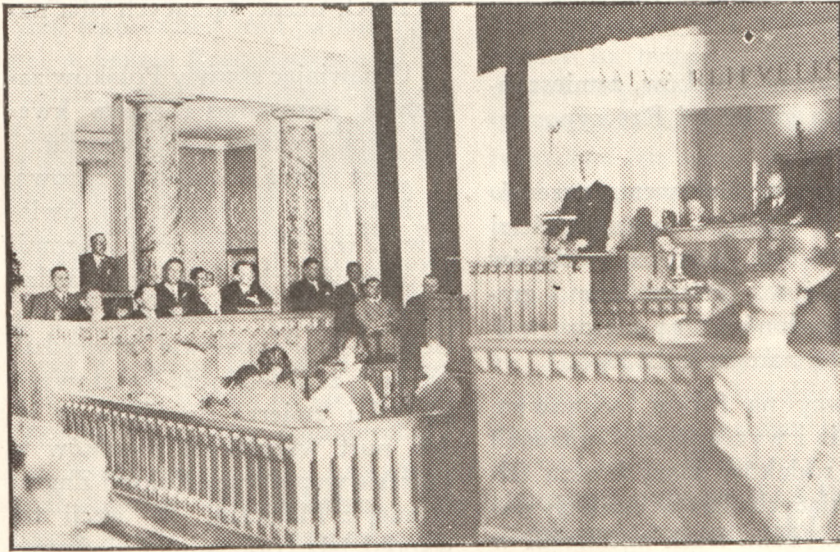
opieka prasowa i kulturalna nad emigracją polską. Polska jest bo*
 daj pierwszym z państw, które w
 tej dziedzinie nadało opiece charak*
 ter społeczny, wciągając do wyko*
 nywania tych funkcji organizacje
 społeczne*1.

Omówiwszy następnie to za*
 gadnienie w stosunku do Czecho*
 słowacji, Rzeszy Niemieckiej, Rosji
 Sowieckiej, Stanów Zjedn. A. P.,
 Ameryki Połudn. i Litwy, poseł
 Walewski dokonał zasadniczego
 sformułowania podstaw ideologicz*
 nych współzycia Macierzy i Polo*
 nii Zagranicznej następująco:

„Jeżeli w ten sposób ujmemy

Delegacie Polaków z zagranicy na U-gim Zjeździe w 1934 r.

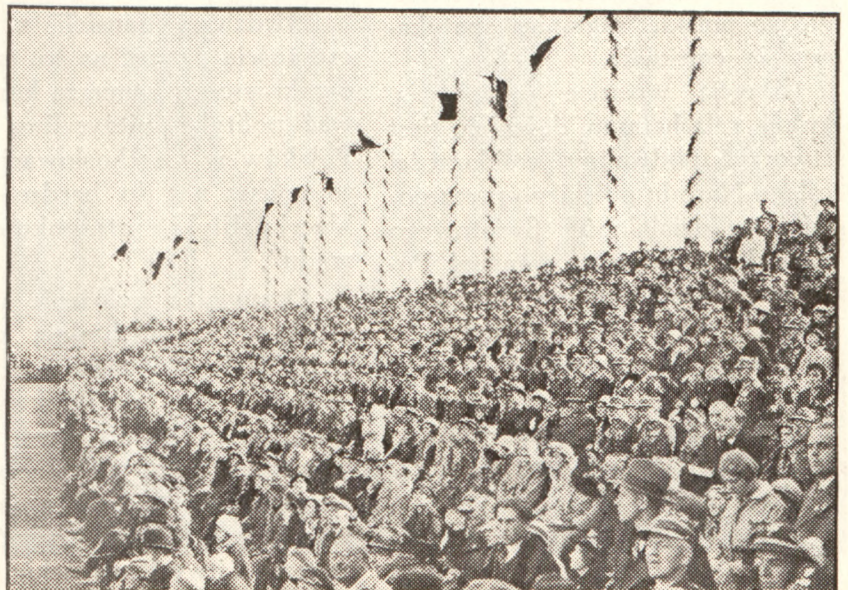

Prezes Światowego Związku Polaków z Zagranicy, Marszałek Władysław Raczkiewicz przemawia na 11-gim Zjeździe do Polaków Zagranicą.

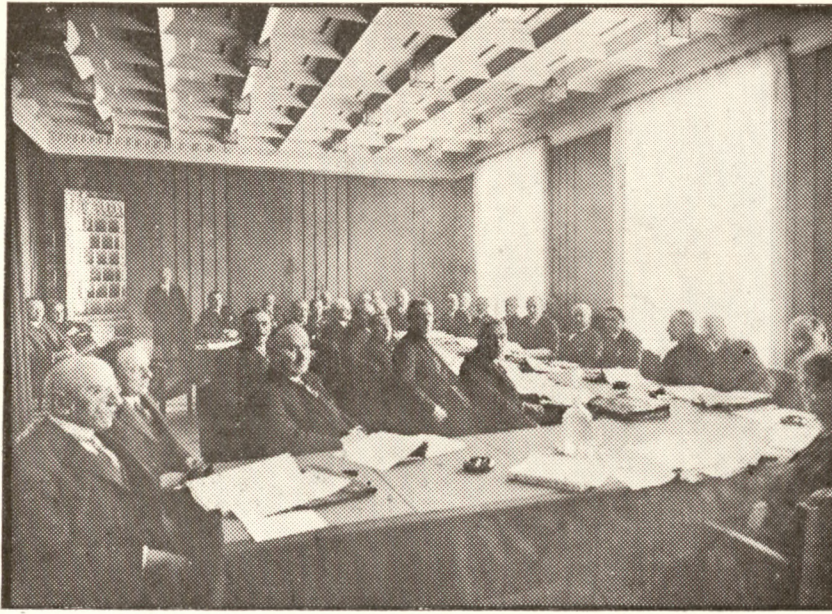
zagadnienie Narodu polskiego,
 znikną wówczas w pracy dla jego
 dobra jako całości granice politycz*
 ne, zniknie podział na „my w kra*
 ju“ i „wy zagranicą“ i litowanie się
 nad losem naszych rodaków. Spo*
 tykać się oni będą nie z wyrazami
 współczucia za obronę kultural*
 nych wartości swego narodu, lecz
 z zachętą do godnego znoszenia
 przeciwności bez uskarżania się na
 swój los. Gdy cały naród polski
 poczuje się solidarny, tak w chw*
 lach radosnych, jak i ciężkich, gdy
 uzna, że jest jedną wielką rodziną,
 to jestem głęboko przekonany, że

wówczas nie tylko jedna komórka
 M.S.Z. i drobna część społeczeń*
 stwa pracować będzie dla Polaków
 z zagranicy, lecz Polska stanie się
 własnością Narodu Polskiego, za*
 równo w Państwie zamieszkałego,
 jak i tych, którzy poza jego poli*
 tycznymi granicami o jego mocar*
 stwową potęgę i należne znaczenie
 w świecie w równej mierze dbać
 będą.

Wspomniałem, że Ministerstwo
 Spraw Zagr. uspołeczniło kwestię
 opieki kulturalnej nad Polakami za*
 granicą. Pragnę w tym miejscu wy*
 razić wielką radość i wdzięczność
 organizacjom, które w dziedzinie

Polacy z zagranicy, przybyli do Warszawy na 11-gi Sejm, byli świadkami wspaniałej rewii wojska polskiego, które jest wyrazem tężyzny Narodu Polskiego.

Senat R. P. podobnie jak Sejm, żywo zajmuje się losem Polaków zagranicą. Posiedzenie komisji spraw zagranicznych Senatu.

tej dobrze się narodowi polskiemu zasługują.

Wszystkim nam jest wiadoma działalność Światowego Związku Polaków z jego prezesem, Marszałkiem Raczkiewiczem, wojewodą pomorskim na czele.

Światowy Związek jest wyrazem organizacyjnej łączności wszystkich Polaków zagranicą. Na jego czele stoją reprezentanci poszczególnych ośrodków polskich poza granicami R. P.

Druga organizacja, to Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą, z którego akcją zbiórki na szkolnictwo polskie zagranicą spotykamy się corocznie.

Trzecią wreszcie organizacją, której szlachetnym dążeniem jest stworzyć podwaliny solidarności całego Narodu polskiego przez powiązanie działalności Światowego Związku z zainteresowaniami Polaków, mieszkających w Rzeczypospolitej, jest Towarzystwo Pomocy Polonii Zagranicznej

Polonia Zagraniczna — troską rządu i społeczeństwa

Rok 1938.

Ostatnie przemówienie ministra Becka, oraz dyskusja na komisji spraw zagranicznych, jeszcze raz dobitnie stwierdziły, jak żywa jest łączność między Macierzą a ośmio*

ma milionami Polaków, zamieszkanych poza granicami Rzeczypospolitej.

Głównym motywem przemówień była troska o los, najczęściej nader trudny naszych rodaków na obczyźnie, którzy, mimo granic i kordonów, są nierozzerwalną częścią narodu polskiego.

Mówcy na forum sejmowym obszernie i wyczerpująco omawiali sprawę rodaków naszych z za Olsztyna, bytujących dziś w ciężkich warunkach. Min. Beck podkreślił w swoim przemówieniu:

„Będziemy musieli z wielką czujnością patrzeć na to, czy rząd praski istotnie zamierza kontynuować politykę niezyczliwą wobec Polaków w Czechosłowacji, gdyż to zmusza nas do bardzo daleko idącej polityki w stosunku do tego rządu“.

Omawiając położenie naszych rodaków za wschodnią granicą, pos. Walewski scharakteryzował prześladowania Polaków w Rosji Sów., gdzie trudno dopatrzeć się przesilenia i końca czy zmiany na jakis stan więcej ludzki a następnie przeszedł w swym przemówieniu na teren Litwy Kowieńskiej stwierdzając, że rząd i naród polski nie pozwolą na dalsze prześladowanie Polaków na Litwie.

W dalszym ciągu dyskusji omawiano sprawę Polaków w Rzeszy niemieckiej.

Jeśli chodzi o ten teren, zgodnie stwierdzono w dyskusji, że deklaracja z listopada u. r. jest najlepszym rozwiązaniem kwestii mniejszości po obu stronach granicy, rozwiązaniem, które podyktowała dobra wola i rozum obu narodów.

Pod adresem narodu niemieckiego płynęły w dyskusji życzenia, aby duch deklaracji listopadowej wyszedł jak najwcześniej poza pałac kanclerski, i znalazł praktyczne zastosowanie w działaniu organów lokalnych Rzeszy.

Stwierdzono dalej w dyskusji wielką rolę Polonii rumuńskiej — jako rzecznika wzajemnych i serdecznych uczuć, łączących oba narody.

Omawiając sprawy Polaków za granicą, poruszono również kwestię akcji Światowego Związku.

„Jest rzeczą normalną i zdrową, że instytucja społeczna t. j. Światowy Związek Polaków z Zagranicy odgrywa w tej dziedzinie bardzo poważną rolę“ — podkreślił p. min. Beck. Inni posłowie stwierdzili zgodnie, że działalność Światowego Związku zmierza do ujęcia w jeden nurt wszystkich wysiłków w zakresie współpracy Polonii Zagranicznej z Macierzą. W akcji tej współdziała coraz silniej niedawno powstałe Towarzystwo Pomocy Polonii Zagranicznej, a wysiłkom tym towarzyszy opieka rządu polskiego i ofiarności społeczeństwa.

Tym więcej ze strony społeczeństwa polskiego należy się poparcie inicjatywy i twórczości tych jednostek, które mimo różnych trudności i zapór, dążą do rozwijania polskiej ekspansji gospodarczej.

Dlatego też „nasi rodacy, którzy idą za ocean, nie powinni być traktowani jako biedacy, którym należy się opieka w podróży lecz powinni być traktowani, jako pionierzy naszej ekspansji zagranicą“.

„Tu dochodzi się do zagadnienia praktycznego stosunku narodu i społeczeństwa polskiego do naszych rodaków na obczyźnie.

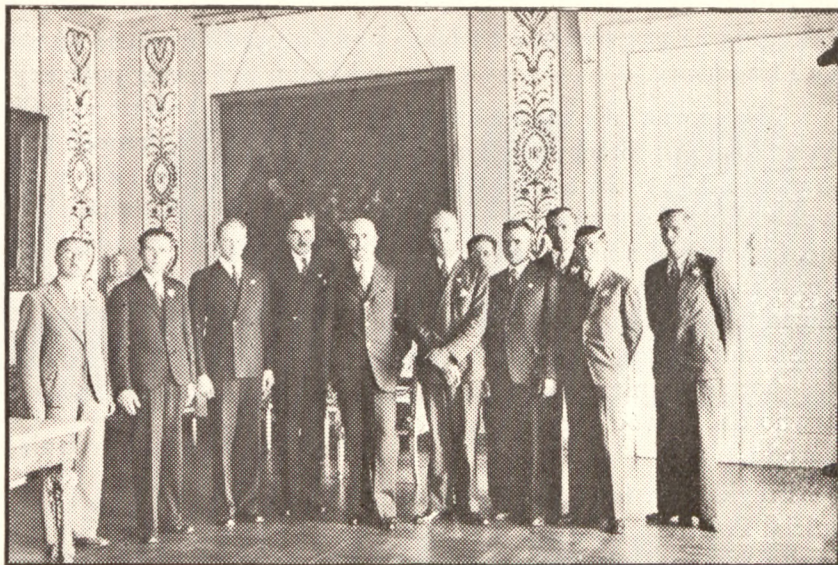
Pomoc ta — i o tym trzeba pamiętać — nie może nigdy nosić charakteru jakiejś działalności charytatywnej, pomoc rodakom, to nie filantropia, to obowiązek święty i wielki, od którego nie uchyli się żaden Polak! Każda zdrowa inicjatywa niesienia pomocy naszej ośmiomilionowej rzeszy Polaków z zagranicy — znajdzie aplauz w całym społeczeństwie polskim.

Warto tu jeszcze przytoczyć znamienne słowa p. min. Becka, w których stwierdza on, na zasadzie meldunków naszych placówek zagranicznych, że: „mamy do czynienia ze stałym wzrostem samopoczucia narodowego, godności i siły wszystkich naszych rodaków, znajdujących się poza granicami Rzeczypospolitej”.

Na jednym z ostatnich posiedzeń tegorocznej sesji parlamentarnej w Sejmie Rzeczypospolitej obszernie poruszono sprawę Polaków żyjących zagranicą. Do dawnych — w czasie debaty nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych — wystąpień doszły przemówienia poselskie przy dyskusji nad ustawą o pozbawieniu obywatelstwa, które nie ograniczyły się do wąskich uwag w ścisłym związku z ustawą, lecz rzucone zostały na szerokie tło zagadnienia Polonii Zagranicznej.

„Kiedy myślimy o ustawie o pozbawieniu obywatelstwa, siłą rzeczy każdy z nas zastanawia się, jak wygląda obraz naszego stanu posiadania i życia Polaków zagranicą” — oświadczył poseł Hoppe na wstępie swego przemówienia, kreśląc następnie dwa obrazy:

„Obraz pierwszy — jasny, po krzepiający, obraz gorącego patriotyzmu, ofiarności, tęsknoty i miłości do kraju, obraz tych Polaków, którzy w pełni trudu i ofiar walczą i zawsze myślą o kraju, o pracy dla kraju, o pracy dla Narodu. Wystarczy wspomnieć niedawne zdarzenia, które z taką radością obserwowaliśmy i o których czytaliśmy w gazetach, jak np. Kongres Polaków w Berlinie. Wystarczy przejść pamięcią, wystarczy czytać sprawozdania i roczniki działalności Światowego Związku Polaków z Zagranicy

Przedstawiciele organizacji polskich z zagranicy podczas swego pobytu w kraju na II-gim Zjeździe byli przyjęci przez Szefa Rządu Walerego Śławka.

nicy. Wystarczy przyjrzeć się, ile trudu, ofiar i pracy wkładają dziś Polacy na terenach, gdzie los ich zagnał. Wystarczy nawet tu, w kraju zapoznać się z materiałami, dotyczącymi ich pracy. Można zapoznać się z pracą Światowego Związku Polaków z Zagranicy, można bezpośrednio tu w kraju poznać pracę przelicznych obozów, kursów, organizowanych dla młodzieży, dla dzieci naszych rodaków z zagranicy. Dobrze byłoby i radziłbym wszystkim panom zapoznać się z tą pracą. Wystarczy wreszcie spojrzeć w oczy młodych Polaków, przybywających do Polski, aby

uczyc się, czym jest Polska i wystarczy poznać zapał z jakim pragną służyć Narodowi. Ten zapał i pragnienie, którego celem jest rozświetlenie imienia Polski w świecie”.

W dalszym ciągu swego przemówienia mówca przechodzi do drugiej strony zagadnienia. Przedstawia mianowicie naszkicowanemu obrazowi obraz drugi — tych Polaków, których pobyt zagranicą szkodzi tylko opinii Polaków i którzy winni być wyeliminowani z życia polskiego, gdyż wnoszą do niego tylko demoralizację.

Drugi mówca, poseł Łazarski, poświęcił sprawie Polaków zagra-

Delegaci na Zjazd u Prezesa Światowego Związku Polaków z Zagranicy, Marszałka Raczkiewicza.

nią obszernie wywody, z których zasługują na przytoczenie następujące fragmenty.

„Nie można nie wspomnieć o tych Polaków, przebywających zagranicą, którzy świadomi swych wobec Polski obowiązków starają się utrzymywać z nią jak najżywsze kontakty, pracą i postępowaniem swym przyczyniając się do wzmocnienia autorytetu Polski, w razie zaś potrzeby nie omieszkają na pewno dać dowód przywiązania do narodu.

Przykładem tego niech będzie udział Polaków z zagranicy w walkach o Niepodległość, przybycie na pierwszy zew odrodzonej Ojczyzny. Dowodem tego — pomoc materialna, jakiej Polsce nie szczędzili nasi rodacy ze Stanów Zjednoczonych, czy też z kontynentu europejskiego. Możliwy tu przytoczyć żywe jeszcze w pamięci każdego odruchy współczucia, wyrażone w pomocy pieniężnej dla nawiedzonych powodzią braci w kraju. Dość w tym miejscu wspomnieć naszego patriotycznego robotnika na terenie Francji, Belgii, Holandii, naszych rodaków ze Stanów Zjednoczonych lub Czechosłowacji.

Praca Polaków zagranicą znajduje żywy oddźwięk w kraju. Że znajdujemy się na dobrej drodze o tym świadczy fakt współdziałania czynników krajowych z Polonią Zagraniczną.

Nie możemy nigdy zapominać, że Polacy na całym świecie muszą tworzyć wspólne wartości kulturalne i materialne, muszą je wносить jako wartości polskie do skarbcza zdobyczy ogólnoludzkich, a przez to wzmacniać stanowisko Polski i Polaków w świecie. Jakież szerokie pole do działania otwiera się przed nimi. Muszą oni umieć szerzyć dobrą opinię o Polsce, prostować fałszywą antypolską propagandę, rozpowszechniać znajomość polskiej kultury i popierać interesy Polski. W tym celu muszą oni przejąć się przeświadczeniem, iż są częścią wielkiej rodziny polskiej, żyjącej

na całym świecie. Muszą umieć podporządkować się wyższym nakazom, a w razie potrzeby, jak to już niejednokrotnie czynili, muszą czuć swoją solidarność w chwilach wielkich decyzji. Że większość z nich stoi już na odpowiednim poziomie, o tym świadczy gotowość, jaką wyrazili ostatnio (depesze, listy) do wszelkich ofiar na rzecz słusznego stanowiska rządu polskiego, o tym świadczą protesty i manifestacje w związku z uciskiem Polaków w pewnych krajach!

Moment otwarcia granicy polsko-litewskiej, w wyniku zdecydowanej postawy całego Narodu, który jednomyślnie domagał się poprawy położenia mniejszości polskiej w Litwie.

Głosy powyższe świadczą dobitnie o zrozumieniu wielkiej roli Polonii Zagranicznej w życiu Narodu i o tej gorącej a serdecznej trosce, jaką budzą w całej Polsce, w rządzie, parlamencie i najszerzych kolach społeczeństwa polskiego wszelkie sprawy milionów rzesz Rodaków, mieszkających poza granicami Rzeczypospolitej.

Ustami min. Becka na przestrzeni tych ostatnich lat przemawiał rząd polski, ustami posłów — całe społeczeństwo polskie, które całkowicie przyłącza się do zajętego przezeń stanowiska. Dlatego też słowa, rzucone z trybuny sejmowej — niechaj będą pokrzepieniem i wzmocnieniem ducha polskiego

zagranicą Ojczyzny, niech wszczepią w serca Rodaków wiarę, że w walce o byt, w walce o pielęgnowanie wartości kulturalnych i narodowych nie są osamotnieni, że za nim stoi, i z nim idzie do tej walki cały naród polski, który żadne duszy polskiej oderwać od pnia macierzystego nie pozwoli. Nic nie potrafi zerwać związków z Ojczyzną! Utrzymanie tego związku jest dziś naczelnym zadaniem i nakazem chwili! Owa postać jest w tej chwili tym silniejsza

za, że w traktowaniu Polaków tu i owdzie stosuje się specjalną gamę zarządzeń i ograniczeń, tylko dlatego, że są właśnie Polakami, choć w wielu wypadkach mają oni niezaprzeczone prawa historyczne do ziemi, na której mieszkają.

Fakt ten nie uszedł i nie mógł ująć uwagi społeczeństwa polskiego.

W życiu Narodu polskiego nie ma gałęzi odciętych od pnia. Cokolwiek dzieje się Polakom na jakimkolwiek krańcu świata — czuje to Rzeczpospolita, czują to wszyscy Polacy po całej ziemi rozsiani. Wszystkich nas przecież łączy ta sama krew — poczucie narodowej jedności.